

Kilisenin başladığı gün (Elçilerin işleri 2:1-13)

Biri bilinmeyen dille dua ettiğini gördüğümüz zaman onun Tanrı'yla yakın ilişkide olduğunu anlayabiliriz. Çünkü kendi ruhuyla Tanrı'ya dua etmektedir. Bu Tanrı'dan almış çok büyük ayrıcalıktır. Bu ayrıcalığa sahip olanların kiliseye toplanıp hep birlikte bilinmeyen dille dua etmeleri çok değerli bir şeydir. Kilise bir olmalıdır. Bilinmeyen dille birlikte dua eden kilise bir olmazsa ve birbirini eleştirerek bölünürse olmaz. Biri bilinmeyen dille dua eden kişiyse Tanrı neden o armağanı verdiğini iyice bilmelidir.

Bilinmeyen dille dua etmenin iki anlamı vardır. Birincisi ne olabilir? Rab bu dünyaya gelip ölümleri bizi kurtardı. Eğer Rab tekrar dirilmeseydi bizi cennete kadar götürecekti kişi olmazdı. Rab ölmüyle bizi kurtardı tekrar dirilerek bize Tanrı'nın çocukları olma hakkını verdi.

Yuhanna 1:12'de "Kendisini kabul edip adına iman edenlerin hepsine Tanrı'nın çocukları olma hakkını verdi" diye söyledi. Tanrı'nın çocukları olmak için İsa'nın adına iman etmelidir. İsa'nın adına iman etmek demek İsa'yı kabul etmek demektir, İsa'yı kabul etmek demek Rab'bi bizim Mesihimiz olarak kabul etmek demektir. Yani bu İsa'nın kanını dökerek günahımızı bağışladığına inanıp kabul etmek demektir. Kutsal Ruh İsa'yı Rab olarak kabul edip O'na itaat etmeye karar vermiş olanlara gelip onun Tanrı'nın çocuğu olmasına tanıklık eder. Yani bilinmeyen dille dua etmek bizim Tanrı'nın çocukları olmamıza dair Ruh'un kanıdır.

İkinci olarak bilinmeyen dil onu kullanan kişinin Mesih için yaşayan, yani Mesih'in işçisi olduğunu Tanrı'nın önünde gösterir. Biri bilinmeyen dille dua ediyorsa Tanrı onun dilini kontrol etmiş olur. Onun dilini kontrol etmek onun bütünlüğünü kontrol etmektir. Dünyada en çok evcilleştirmek zor olan dildir. İnsan soyu, her tür yabancı hayvanı, kuşu, sürüngen ve deniz yaratığını evcilleştirmiş ve evcilleştirmektedir. Ama dil öyle değildir. Dilin gücü çok büyüktür. Denizdeki büyük gemiler küçük bir düğmeyle yönlendirilebilir, aynı şekilde küçük bir dille bütün beden yönlendirilebilir. Koca bir ormanı tutuşturabilen ateş de küçük bir kıvılcımla başladığı gibi dil bütün insan hayatını yakan ateştir (Yakup 3:6). Dil öldürücü zehirle doludur (Yakup 3:8-11). İnsan her ne kadar evcilleştirmek isterse de zor olan kötülüğün kıvılcımı dildir. Ama Tanrı bilinmeyen dil aracılığıyla insanın diline anında egemen olur.

Tanrı'nın Oğlu böyle insanlar için bu dünyaya geldi ve kanını döktü. Tanrı Rab'bin kanına iman edenlerin kendi buldukları yerlerde bilinmeyen dille dua etmelerini sağlamadı, onların bir araya gelip hep birlikte bilinmeyen dillerle dua etmelerini sağladı. Markos'un evinde toplanarak bütün gayretle dua eden öğrencilere Kutsal Ruh gelince orada bulunan herkes bilinmeyen dille dua etmeye başladılar. Böylece Mesih'in kilisesi doğdu. Kilise bu şekilde herkesin bilinmeyen dillerle dua etmesiyle başladı. Kutsal Ruh bir sahısın başarısı için çalışmaz mutlaka bir topluluk aracılığıyla Tanrı'nın işlerini tamamlamak için çalışır. İsa'nın bu dünyaya gelmesi de insanların kişisel yaşamında ihtiyaçlarına yardımcı olmak için değil, kendi yolunda yürümekte olanları kurtarmak içindir. Tanrı bizim bilinmeyen dille konuşmamızı sağladıysa dilimizi yönlendirerek dilimize egemen olmak içindir. Sadece dil değil bütün bedenimize egemen olmuş olur. Böylece kendimizi Tanrı'nın kutsal kulu olarak beyan etmiş olur. Biz bilinmeyen dille dua ettiğimiz zaman "Ben Mesih'in kuluyum" diye Tanrı'nın önünde kimliğimizi hatırlıyoruz.

Bilinmeyen dille dua etmek kilisenin önemli unsurlardan biridir. Bu nedenle bilinmeyen dille dua edenler konuşurken hareket ederken her zaman dikkat etmelidir. Bilinmeyen dille

konuşmak üniforma giymesine benzer. Polis üniformasını giymiş bir insan kolayca yere tüküreyemez. Aynı şekilde biz Mesih'in kuluna yakışır bir şekilde konuşarak hareket etmemiz lazım. Biz bilinmeyen dille dua ediyorsak artık eski gibi kendi düşüncemize göre kendi yöntemimize göre hareket etmemek için Tanrı bizdeki en önemli şeyi yönlendirmektedir. Biz bambaşka bir yoldan yürümekteyiz. Tanımadığımız bir yoldan yürümek bizi rahatsız edebilir. Ama biz sonsuza kadar övünecek Tanrı'nın işlerini kiliseyle birlikte yapmaktayız.

Dünyanın bakışıyla kiliseyi yargılamamak lazım. Tanrı'nın egemenliği herkesin kendi düşüncesini gerçekleştirmeye çalıştığı demokrasi değildir. Rabbimiz kral olarak egemenlik sürüyor. Yahuda 18-19'da "Dünyanın son günlerinde alay edenler, tanrısızlığa yönelip kendi tutkularına göre yaşayanlar olacaktır. Bunlar bölücü, insan doğasıyla sınırlı, Kutsal Ruh'tan yoksun kişilerdir" diye söyledi. Kiliseyle bir olmayıp bölücü olmamak lazım. Kutsal Ruh'a karşı durmamak lazım. Oysa Kutsal Ruh'a yardım ederek O'nun yüce işlerine katılmalıdır.

Kutsallar toplanıp bilinmeyen dille dua ederek Rab için ağzına gem takılmış bir Tanrı'nın kulu olduğunu hatırlamalıdır. Bilinmeyen dille dua eden kişi Kutsal Ruh'la dolu olup karakteri de değişmelidir. Lütuf aldım diyerek ağzından zehir çıkarsa kiliseye sıkıntı verirse Tanrı'nın işlerini engellerse olmaz. Bilinmeyen dille dua etmesinden gurur duymalı ve Mesih'e ait olan biri olarak kendisini terbiye etmeye çalışmak lazım. Tanrı'nın işçisi ve Rab'bin kulu olarak biz en azından başka insanlara düşünceli davranmak lazım, kiliseye sadık olmak lazım. Bunlar bilinmeyen dille dua edenlerin temel sorumluluğudur.

Birinin bilinmeyen dille dua ettiğini görünce Tanrı ona ilgi gösterdiğini anlayabiliriz. Biz hem Tanrı'nın çocukları olarak başarılı hemde Mesih'in kulu olarak başarılı yaşayalım. İnsanlar dünyada yaşarken başka insanlarla yarışarak dikkatli olmaya alışmışlar, aynı davranışla kilisedeki kardeşlere sinirli olmamak lazım. Sevgiyle başka insanlar için feda etmelidir. Ve bir şey almaya çalışan değil veren olmalıdır. Mesih'le birlikte mirasçı olarak yüceltmek için şimdi bu dünyada Rab gibi acı çekmelidir. Kendisine değil kiliseye öncelik veren kişilere Tanrı yardım edecektir.